

Δι. Μὴ τ' ἐμὸν οἶκει νοεῶ. ἔχεις γὰρ οἰκίαν.
 Ηρακλ. Καὶ μὴ ἀτεχνῶς γε παμπόνηρα φάρε-
 ται.
 Δι. Δειπνεῖν με δ' ἰδοσε. Ξανθ. πῶς ἐμοῦ δ' ἔ-
 δεῖς λόγους;
 Δι. Ἀλλ' ὥνπερ οὐνεκα τῶνδε πῶν σιδῶν
 φέρον
 Ηλθον, καὶ σὺ μίμῃσιν, ἵνα μοι σὺ ξένους
 τοῖς τοῖς φεάσθαι, εἰ δεοίμην, οἷσι σὺ
 ἐρχῶ ἔσθ', ἡλθες ἢ λθες ἐπὶ τ' Κέρβερον,
 Τέτοις φεάθαι μοι, λιμνῶν, ἀρτοπώλια,
 Πορνεί, ἀναπαύλας, ἐκτροπαί, κριῶν, ὀ-
 δοῖς,
 Πόλεις, διαίτας, πανδοκευτείας, ὅπου
 Κόρες ὀλίγοι. Ξανθ. πῶς ἐμοῦ δ' ἔδεῖς λό-
 γους;
 Ηρ. Ὡς ἔτι λῆε, ὁλμῆσθαι γὰρ ἵεναι καὶ σὺ γε;
 Δι. Μὴ δὲν ἐπὶ πρὸς ταῦτ', ἀλλὰ φεάξαι τῶν ὀ-
 δῶν,
 Ὅπως τῶνδε ἀορίζομαι εἰς ἄδου κάτω.
 Καὶ μήτε θερμῶν, μήτ' ἄγαν ψυχρῶν φεάσθαι.
 Ηρακλ. Φέρε δὴ τὴν ἄνωγ' οἱ φεάσω πρὸς πῶν;
 τῶν;
 Μία μὲν γὰρ ἔστιν ἀπὸ κελῶν καὶ θρανίαι,
 Κρεμάσασθαι σαυτῶν. Δι. παῦε. πνιγρὰν λέ-
 γεις.
 Ηρακλ. Ἀλλ' ἔστιν ἀτραπὸς σὺ τῶν τετεριμ-
 μῶν,
 Ἡ δὲ θυεῖαι. Δι. ἄρα κῆρυον λέγεις;
 Ηρακλ. Μάλιστ' αἶ γε. Δι. ψυχρὰν γε καὶ θυεῖ-
 μέρον.
 Εὐθεῖς γὰρ ἀποπήγνυσι τὰ πικρήματα.

A BA. Ne tu habites meum animum : nam pro-
 priam habes domum.
 HE. Atenim prorsus videntur hac mihi mala.
 BA. Doce me coenare. XA. an nulla mei fit
 mentio?
 BA. Nunc cur isto apparatu huc venerim, tuum
 Hac re secutus exemplum, paucis loquar,
 Nempe, ut mihi, si opus sit, monstres hospites
 B Tuos, quibus tu utebaris, cum ad Cerberum
 Descenderes. Velim ergo dicas ordine,
 Portus, popinas, diversoria, ganeas,
 Deflexiones, fontes, urbes, itinera,
 Victus, cauponas, in quibus paucissimi
 Sint cimices. XA. ecquando mei fit mentio?
 HE. Miserum te : vin etiam tu illo descende-
 re?
 BA. Mitte hac: neque addas quicquam: sed vias
 C doce,
 Quibus citissime perveniam ad inferos.
 Sed neque nimis calidam docebis, neque nimis
 Gelidam. HE. quam ergo vis primam ex illis e-
 loquar?
 Quamnam? equidem una est à resti, & scabel-
 lo tibi:
 Vt te ipsum suspendas. BA. suffocatoria hac
 D Via est, & nimium feruida : desine, haud pla-
 cet.
 HE. At est alia compendiosior, & magis
 Trita illo, per mortarium. BA. an cicutam ais?
 HE. Omnino. BA. at hac nimis hyberna est, &
 frigida.
 Nam homini cito solet congelare tibias.

Σχόλια. Μὴ τ' ἐμὸν οἶκει.] καὶ τὸ πρὸς τὸ ἐν Ἀν-
 θρομάχῃ μὴ τ' ἐμὸν οἶκει νοεῶ, ἐγὼ γὰρ ἀρκέσω.
 BISETVS. Ταῦτα ἢ παρομιακῶς καὶ ἄσπον-
 τῶν, καὶ ἀλληλοεκάς λιπτότερον δοκεῖ. Εἰπόντος γὰρ τοῦ
 Ηρακλέους πρὸς τὸ Διονύβιον
 Η μὴν κίβαλλ' αἶ γε ἔστιν αἶμα καὶ τοῖς δοκεῖ.
 Αποκρίνεται ὁ Διονύβιος, Μὴ τ' ἐμὸν οἶκει νοεῶ ὡς περ ἂν εἰ
 ἔλεγον αὐτῷ, μὴ τοῖς τ' ἐμῆς διανοίας μυχοῦς εἰσδύωμαι,
 Ἐἰσπερ ἂν ἐθέλεις, ὡς εἰ πῶς τῶν ἐμῶν λογισμῶν, καὶ νοη-
 μάτων κενεῖν, καὶ γνώμην ἀποφύλασσαι, ὡς γὰρ οἶδας
 εἰ ταῦτ' ἐμοὶ οὕτω δοκεῖ; οὐκ ἀποθνήσκω ἢ καὶ ταῦτα πῶς
 τῶν πολυπραγμῶν ἀνθρώπων νοεῖσθαι δυνάμει. Ἐἰ
 τοῖς καλῶς ἀρμόττει ὁ Ὀμηρικὸν Ἰλ. Ζ.
 Ἀλλ' εἰς οἶκον ἵσταται αὐτὸ ἔργα κόμισε.
 Σχόλια. Καὶ μὴ ἀτεχνῶς γε] ἀντὶ τῶν ἄλλων, καὶ
 σιωδῶς, καὶ ἐστὶν ὅτι ἀδόλως, τέχνας γὰρ ἔλεγον, ὅτι τῶν
 δόλους, ἀμφὶ ἢ δέσμοι τεχνίταις ἔχουσιν. Δείκναι
 με δίδασκε.] τὸ γὰρ ὅτι σταθερὰ ἐκείνο δὲ οὐ ταῦτα μέση-
 σι δίδασκε, καὶ μὴ κενεῖν τραγωδίας, ὅτι ἀδοκίμος ὁ
 Ηρακλῆς.
 BISETVS. Ἀρτοπώλια] ἀρτοπωλεῖον, τὸ μαρ-
 κησέον, ἐν ᾧ οἱ ἄρτοι γίνονται. ἀρτοπωλεῖον ἢ, ὁ τόπος,
 ἐνθα οἱ ἄρτοι πωροῦσονται. Σ. Πορνεία] τόπος ἐνθα
 αἱ πόρνοι πρὸς πῶν.
 Σχόλια. Κριῶν.] γραφεῖ κρημνούς, ἐκτροπαί δὲ
 ἐκνεύσεις τῶν ὀδῶν, ὅπου τις ἐκτροπαίωται δυνάμει. Ἐξ ἰσ-
 ἐκίρπειται τ' ὀδῶν ἢ κρύπτειται, ὅταν παραχῆ τις γῆνη

E τῶν νεκρῶν. ὅτι οἱ ὀδοποροῦντες ἐπ' ἀνω τ' γῆς εὐείσασ-
 σι κατ' ὄρθρον, (αὐτὰ ἢ αὐτὸς οἰόμενος καὶ ἴσως γὰρ ἔτι), ἐ-
 ρωτᾷ πρὸς τούτων. Μῆτε θερμῶν.] μῆτε ὅπερ ἔστι καὶ
 μα, μῆτε θυεῖν ἡμέρον ὀδὸν εἴπης. Θρανίαι.] θρανίαι
 καὶ θρανίαι ἵνα διαφεία καὶ ἴσως ὀδῶν ἔλεγον. Ἐἰ πῶς
 τῶν ποικίλῃ θρανίαις, ἐφ' ᾧ οἱ ἀσπαραχόμενοι, ἀρτῶσι
 ἑαυτοὺς ἀπολατίζοντες αὐτῶν. τοῦ δὲ κάλω ἢ εὐθείαι
 κάλω.
 BISETVS. Θρανίου] Σ. θρανίον, θρανός, καὶ
 θρανία, ταπεινά τινα διαφεία, ἢ ἴσως ὀδῶν λέγονται, καὶ
 ἢ πῶς τῶν ποικίλῃ θρανίαις. Εὐθείαι δὲ, θρανός, ἢ θρανί-
 ον, ἢ τῶν ἐρεσσόντων καθεδρῶν, καὶ θρανίτης, ὁ κοπιλά-
 τής, πῶς τ' ἰσχυρῶν ὁ δὲ πῶς τὸ ἴσως ὀδῶν. τ' δὲ κάλω
 ἢ εὐθείαι κάλω. Διὰ δὲ τούτων, ἀπὸ κάλω, ὁ ποιητὴς νοεῖ
 ὅτι Εὐεπίδης ἐν Ἐλένῃ ἐρώχον ἀγχόνιον ὀνομάζει, ἀλλ'
 ὡς περ ὁ αὐτὸς λέγει,
 Αγχίμονες μὲν ἀγχόναι μετάρσοι,
 Κἂν τοῖσι δουλοῖς δυσπρεπῶς νομίζεθι.
 Σχόλια. Πνιγρὰν λέγεις] καυματῶν ἡ ἀμα μὲν,
 ὅτι θερμῶν, ἀμα δὲ ὅτι πνίγη τῶν χροῶν τὸ χροῖον, καὶ τὸ
 G θρανίον. Σιωτόμος.] ὅτι ἐμὸν ὅπτιομον λέγουσιν, ἀλλ'
 καὶ σιωτόμον, τετεριμμῶν δὲ, ἀμα μὲν αἶμα ὅτι ὀδῶν
 καὶ ἡμαξευμῶν, ἀμα δὲ καὶ ἴσως ἰσχυρῶν ἰσχυρῶν. Φυ-
 γῶν ἂν ἴσως καὶ θυεῖν ἡμέρον] καὶ αἶμα ὅτι ὀδῶν ψυχρῶν, ἢ ὅτι καὶ
 ψυχρῶν φονεῖ τὸ κῆρυον, πῆλυσι δὲ, εἴπερ ἰάντιν ἡμῶν, ἀπὸ
 τῶν ὀδῶν γὰρ ὀδῶν ὁ θάνατος ἀρχεῖ, πρῶτος αὐτὸς κατὰ ψυ-
 χῶν, ὡς τ' ζωτικῆς αἵματος πῶς τ' καρδίαν συσσελλομένον.
 Ηρ. Βού-